

การเลี้ยงไก่พื้นเมืองลูกผสม

โหม บุญจันทร์²

ข้อมูลการเลี้ยงไก่พื้นเมืองลูกผสม...

- ✍ พันธุ์ไก่ที่เลี้ยงโดยทั่วไป
- ✍ ข้อจำกัดของการเลี้ยง
- ✍ โรงเรือนและขนาดพื้นที่
- ✍ วัสดุและอุปกรณ์ในการเลี้ยง
- ✍ การผสมและการเลือกไข่
- ✍ การเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์
- ✍ การสุขาภิบาลและการป้องกันโรค
- ✍ ข้อดีของการเลี้ยงไก่พื้นเมืองลูกผสม
- ✍ การเริ่มต้นการเลี้ยง
- ✍ ขนาดพื้นที่ในการเลี้ยง
- ✍ อาหารไก่พื้นเมืองลูกผสม
- ✍ วิธีเลี้ยงไก่ลูกผสม
- ✍ การเลี้ยงไก่รุ่น
- ✍ การจำหน่ายไก่พื้นเมืองลูกผสม

การเลี้ยงสัตว์ปีกในชนบทนิยมเลี้ยงกันโดยทั่วไป จำนวนที่เลี้ยงก็แตกต่างกันไป เช่น เลี้ยงไก่พื้นเมืองจำนวน 2-3 ตัว เป็ดไข่ 5-10 ตัว หรือ อาจมีเป็ดเทศจำนวน 2-3 ตัว เป็นต้น ซึ่งการเลี้ยงสัตว์ปีกดังกล่าว นอกจากเลี้ยงไว้บริโภคเนื้อและไข่แล้วประโยชน์จากมูลยังใช้ในการปรับปรุงดินให้ดีขึ้น ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง มีอุปสรรคปัญหาในการหาลูกไก่ขนาดเดียวกันจำนวนมากๆ ไม่ได้ ดังนั้น จึงมีหน่วยงานของรัฐและเอกชนได้ผลิตไก่พื้นเมืองลูกผสมให้แก่เกษตรกรหรือเสนอแนะให้เกษตรกรสามารถผลิตไก่ได้เอง เพื่อนำมาใช้เลี้ยงเป็นจำนวนมาก

พันธุ์ไก่ที่เลี้ยงโดยทั่วไป

1. ไก่สายพันธุ์การค้า เช่น ไก่กระทง ไก่ไข่ลูกผสมสายพันธุ์การค้าต่างๆ
2. ไก่พื้นเมืองของไทย
3. ไก่พื้นเมืองลูกผสม

-
1. โครงการผลิตเอกสารวิชาการเกษตรเพื่อบริการชุมชน กองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
 2. อาจารย์ประจำแผนกวิชาสัตว์ปีก คณะสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรกรรมยโสธร

ข้อดีของการเลี้ยงไก่พื้นเมืองลูกผสม

1. ตลาดมีความต้องการมาก โดยสามารถจำหน่ายได้ในราคาที่ใกล้เคียงกับไก่พื้นเมือง
2. สามารถเลี้ยงเป็นอาชีพเสริมได้ดี
3. ทุนค่าอาหารไม่มากเท่ากับไก่สายพันธุ์การค้า
4. เนื้อไก่พื้นเมืองลูกผสมมีลักษณะคล้ายไก่พื้นเมือง มีไขมันใต้ผิวหนังน้อยกว่าไก่กระทอง

ข้อจำกัดของการเลี้ยง

ไก่พื้นเมืองลูกผสม

1. การหาลูกไก่พื้นเมืองลูกผสมจำนวนมากๆ ในครั้งเดียวกันในบางพื้นที่หาได้ค่อนข้างยาก
2. ถ้าเกษตรกรผู้เลี้ยงต้องการไก่เป็นจำนวนมากในแต่ละรุ่นต้องผลิตลูกไก่เองหรือสถานที่เลี้ยงต้องอยู่ใกล้แหล่งผลิตไก่พื้นเมืองลูกผสม
3. ไก่พื้นเมืองลูกผสมที่เกิดจากพ่อไก่พันธุ์อื่น ผสมกับแม่ไก่พื้นเมืองได้ลูกไม่มากเท่าที่ควร คือได้ลูกไก่เท่ากับไก่พื้นเมืองเท่านั้น

พันธุ์ไก่พื้นเมืองลูกผสม

ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองลูกผสม ลูกที่ได้มานั้นจะมีเลือดไก่พื้นเมือง 50 เปอร์เซ็นต์และเลือดไก่พันธุ์อื่นๆ อีก 50 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นผู้เลี้ยงจึงต้องพิจารณาถึงพ่อและแม่พันธุ์ที่ใช้ ซึ่งอาจจะเป็น ดังนี้

1. พ่อไก่โรดไอแลนด์เรด ผสมกับแม่ไก่พื้นเมือง ลูกที่ได้เป็นลูกครึ่ง ได้ลูกน้อย เท่ากับไก่พื้นเมืองโดยที่แม่ไก่พื้นเมืองฟักไข่ได้เอง
2. พ่อไก่พื้นเมือง ผสมกับ แม่ไก่โรดไอแลนด์เรด หรือแม่ไก่บาร์พลัมทรอคได้ ลูกครึ่งสามารถผลิตลูกไก่ได้มาก แต่ลูกไก่ที่ผลิตได้ต้องใช้ตู้ฟักไข่ เนื่องจากแม่ไก่โรดไอแลนด์เรด และแม่ไก่บาร์พลัมทรอคให้ไข่ดก

การเริ่มต้นการเลี้ยง

ไก่พื้นเมืองลูกผสม

การเริ่มต้นเลี้ยงอาจทำได้โดย

1. เลี้ยงพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ โดยเริ่มจากการซื้อลูกไก่ขนาดเล็ก หรือซื้อไก่รุ่นหรือไก่ใหญ่มาเลี้ยงเป็นพ่อ-แม่พันธุ์
2. โดยการซื้อลูกไก่พื้นเมืองลูกผสมจากผู้ผลิตลูกไก่ขาย วิธีนี้สะดวกในการดูแลและจัดการได้ลูกไก่ครั้งละจำนวนมาก และมีขนาดใกล้เคียงกัน

โรงเรือนและขนาดพื้นที่

โรงเรือนไก่พื้นเมืองลูกผสม สร้างได้หลายแบบโดยอาจสร้างถาวร หลังคามุงกระเบื้อง หรือสังกะสี พื้นทึบคอนกรีตผนังบุด้วยลวดตาข่ายซึ่งเหมาะสมสำหรับผู้ที่ต้องการเลี้ยงเป็นอาชีพ โดยเลี้ยงเป็นจำนวนมาก หรือ อาจใช้วัสดุที่หาง่ายในท้องถิ่น เช่น มุงด้วยหลังคาจากหรือแฝก ผนังใช้ไม้ไผ่ซี่หรือลำปอ พื้นดินหรือคอนกรีตก็ได้ ถ้ามุงหลังคาด้วยวัสดุที่ไม่มีความคงทน เช่น จากหรือแฝก ต้องมีความลาดเอียงมากเพื่อป้องกันไม่ให้ฝนรั่ว โดยสรุปแล้วโรงเรือนที่สร้างขึ้น ต้องกันแสงแดด ฝน ป้องกันลมโกรก และศัตรูของไก่ได้

ขนาดพื้นที่ในการเลี้ยง

ไก่พื้นเมืองลูกผสม

ไก่อายุ 2 เดือนขึ้นไปใช้พื้นที่ประมาณ 5 ตัว ต่อ 1 ตารางเมตร ในการสร้างคอกให้มีขนาดใหญ่เท่าใดนั้น พิจารณาจากพื้นที่ต่อตัวเมื่อไก่มีขนาดใหญ่เป็นเกณฑ์ เพราะไก่ขนาดเล็กสามารถเลี้ยงในคอกใหญ่ได้ โดยแบ่งกันคอกเป็นคอกย่อย แต่ถ้าเลี้ยงไก่ในคอกที่แออัด ไก่จะมีปัญหาจิกตีกันมากและโตช้า

การเตรียมโรงเรือน

ก่อนที่จะนำไก่เข้ามาเลี้ยง ต้องทำความสะอาดโรงเรือน และบริเวณรอบๆ โรงเรือนให้สะอาด ฉีดยาฆ่าเชื้อโรคแล้วโรยปูนขาวให้ทั่ว เลือกปฏิบัติตามที่เห็นว่าสะดวก ถ้าคอกมีเหา และไรบกวน ต้องฉีดพ่นยาฆ่าแมลง โดยการฉีดพ่นและทิ้งคอกไว้นาน 7-10 วัน เอาพวกแกลบหรือขี้เลื่อยใส่รองพื้น เพื่อดูดความชื้นจากมูลไก่

วัสดุและอุปกรณ์ในการเลี้ยง

1. ภาชนะใส่น้ำ เพื่อสะดวกในการให้น้ำ และการดูแลความสะอาด ใช้ขวดให้น้ำชนิดแขวน เลือกขนาดให้เหมาะสมกับอายุหรือใช้วัสดุอื่นก็ได้ แต่ต้องสามารถดูแลเรื่องความสะอาดได้ดีพอสมควร และให้มีจำนวนเพียงพอ

2. ภาชนะใส่อาหาร ใช้ภาชนะใส่อาหารให้เหมาะสมกับขนาดของไก่ เมื่อเวลาให้อาหาร ไก่ทุกตัวสามารถกินอาหารได้พร้อมกัน ไก่ขนาดเล็กใช้รางอาหารสำหรับลูกไก่ ไก่ใหญ่ใช้ถังอาหารชนิดแขวน ซึ่งสะดวกในการให้อาหารมาก และอาหารไม่ตกหล่น พื้นที่ของรางอาหาร พิจารณาดังนี้

ไก่เล็ก 10 ตัว ใช้รางยาว 20 เซนติเมตร

ไקרุ่น 10 ตัว ใช้รางยาว 40 เซนติเมตร

ไก่ใหญ่ 10 ตัว ใช้รางยาว 1 เมตร

3. ภาชนะใส่กรวด และเปลือกหอยป่น ในกรณีที่มีการเลี้ยงแบบขังคอกตลอดเวลา

อาหารไก่พื้นเมืองลูกผสม

อาหารเป็นปัจจัยสำคัญในการเลี้ยงไก่ที่จะพาผู้เลี้ยงให้ประสบผลสำเร็จ มีกำไร งดงามหรือขาดทุน เพราะว่าทุนในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ประมาณร้อยละ 70 เป็นค่าอาหาร อาหารที่ไก่กินเข้าไปจะถูกเปลี่ยนเป็นเนื้อ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะได้ผลดีเพียงใดขึ้นอยู่กับ

- พันธุ์ไก่ที่นำมาเลี้ยง
- สุขภาพของไก่
- ส่วนผสมวัตถุดิบที่นำมาเป็นอาหารสัตว์
- การจัดการเลี้ยงดู

การผสมและการเลือกใช้

วัตถุดิบผสมอาหารไก่

ผู้เลี้ยงสามารถผสมอาหารเลี้ยงไก่เองหรือใช้อาหารสำเร็จรูปเลี้ยงก็ได้ตามความสะดวกในการผสมอาหารนั้น ควรเลือกวัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่น

ส่วนผสมของวัตถุดิบที่นำมาประกอบอาหารไก่ (กิโลกรัม) ตามช่วงอายุ

วัตถุดิบ (กิโลกรัม)	ช่วงอายุ (สัปดาห์)			
	0-4	5-8	9-22	ไก่พันธุ์
ข้าวโพดหรือปลายข้าว	46	48	44	40
รำละเอียด	15	20	30	25
กากถั่วเหลือง	22	18	13	12
ใบกระถินป่น	3	3	4.5	3.5
ปลาป่น	12	9	5	10
กระดูกป่น	1.1	1.1	1.5	3.5
เปลือกหอยป่น	-	-	1.0	5.0
เกลือ	.4	.4	.5	.5
วิตามิน / แร่ธาตุ	.5	.5	.5	.5

ส่วนผสมของวัตถุดิบอาหารไก่ (กิโลกรัม) ตามช่วงอายุ

วัตถุดิบ (กิโลกรัม)	อายุ (สัปดาห์)	
	0-8	9-22
ข้าวโพด	58.4	49.6
รำละเอียด	10	30
กากถั่วเหลือง	23	10
ปลาป่น	6	4
ไบโกระถินป่น	-	4
ไคแคลเซียมฟอสเฟต	0.7	0.5
เปลือกหอย	1.1	1.25
เกลือ	0.3	0.4
วิตามิน / แร่ธาตุ	0.5	0.25

ในกรณีที่ผู้เลี้ยงไม่สามารถเลือกซื้อวัตถุดิบต่างๆ มาผสมอาหารได้ ให้เลือกใช้
อาหารสำเร็จรูปหรือหัวอาหารมาผสมกับวัตถุดิบอื่นๆ โดยใช้ตามคำแนะนำที่ให้ไว้

การใช้อาหารสำเร็จและหัวอาหารในการเลี้ยงไก่

อายุ (สัปดาห์)		
0-6	7-22	ไก่พันธุ์
อาหารไก่ไข่เล็ก หรืออาหารไก่กระทอง	หัวอาหารไก่ไข่ 30 กก. รำละเอียด 30 กก. ข้าวโพดหรือปลายข้าว 60 กก.	หัวอาหารไก่พันธุ์ 30 กก. รำละเอียด 30 กก. ข้าวโพดหรือปลายข้าว 50 กก.

หมายเหตุ ส่วนผสมของหัวอาหารกับวัตถุดิบอื่นๆ แตกต่างกันไปตามที่กำหนดไว้
ข้างตารางอาหาร

วิธีการเลี้ยงไก่พื้นเมืองลูกผสม

เกษตรกรรายย่อย สามารถเลือกวิธีการเลี้ยงได้ตามทุนของตนเองที่มีอยู่เป็น
หลัก ซึ่งวิธีการเลี้ยงแต่ละวิธีให้ผลไม่เหมือนกัน วิธีการเลี้ยงอาจทำได้หลายวิธี เช่น

1. เลี้ยงโดยวิธีปล่อยลาน โดยการปล่อยให้ไก่ออกหาอาหารกินที่มีอยู่ตาม
ธรรมชาติเป็นหลัก และมีการเสริมอาหารให้ไก่กินบ้างเล็กน้อย เป็นวิธีกระทำกันโดย
ทั่วไปในชนบท ที่มีพื้นที่กว้างขวางแต่มีคอกหรือที่สำหรับหลบฝน หลบแดดให้ไก่ วิธี
การนี้ ไก่เจริญเติบโตช้า แต่ลงทุนน้อย เลี้ยงไก่ได้จำนวนไม่มากนัก

2. เลี้ยงโดยครึ่งปล่อยลาน และครึ่งขังคอก วิธีนี้ต้องสร้างโรงเรือนให้ไก่ได้อาศัยโดยผู้เลี้ยงให้อาหารมีจำนวนมากพอ โดยสังเกตการกินอาหารว่าไก่กินจนหยุดหรือหยุดคู้ยอาหาร โดยปล่อยออกหากินในตอนเช้า และตอนเย็นให้อาหารกินอย่างเต็มที่ วิธีการนี้ลงทุนค่าอาหารเพิ่มขึ้น เลี้ยงไก่ได้จำนวนมากขึ้น

3. เลี้ยงในคอกตลอดเวลา ในการเลี้ยงวิธีนี้ ไม่ให้ไก่มีโอกาสไปหากินอาหารเองได้ตามธรรมชาติ อาหารจึงควรมีโภชนะต่างๆ สมบูรณ์ และมีน้ำสะอาดให้กินตลอดเวลา วิธีการนี้เลี้ยงไก่ได้ไม่จำกัดจำนวนเท่าที่พื้นที่โรงเรือนเอื้ออำนวย ลงทุนค่าอาหารมาก แต่สะดวกในการจัดการ

การเลี้ยงพ่อพันธุ์แม่พันธุ์

ฝูงพ่อพันธุ์แม่พันธุ์สำหรับเลี้ยงเพื่อนำไก่ไปฟัก หรือให้แม่ไก่ฟักไข่เอง ใช้ตัวผู้ 1 ตัว ต่อตัวเมีย 8 ตัว การเลี้ยงฝูงไก่พันธุ์ที่ใช้พ่อพันธุ์โรดไอแลนด์เรด หรือพันธุ์บาร์พลีมัทรอค ผสมกับไก่พื้นเมืองเทศเมีย ต้องทำรังให้แม่ไก่ทุกตัว โดยเลือกใช้วัสดุต่าง เช่น ลังกระดาศ ลังไม้ ตะกร้า กระบุง เพื่อใช้เป็นที่วางไข่และฟัก ในกรณีที่ใช้พ่อไก่พื้นเมืองผสมกับไก่พันธุ์โรดไอแลนด์เรดหรือพันธุ์บาร์พลีมัทรอคเทศเมียซึ่งแม่ไก่ไม่ฟักไข่ ต้องทำรังให้แม่ไก่จำนวน 4 ตัว ต่อ 1 รัง โดยรังมีขนาดกว้าง 30 ยาว 30 และสูง 40 เซนติเมตร มีน้ำและอาหารให้กินตลอดเวลา แต่ระวังอย่าให้ไก่อ้วน

การเลี้ยงลูกไก่

เมื่อลูกไก่ออกมาแล้ว หรือซื้อลูกไก่มาเลี้ยงระยะ 0-2 สัปดาห์ ต้องให้ความอบอุ่นแก่ลูกไก่ในพื้นที่ไม่มีไฟฟ้า นำกล่องกระดาศเจาะรูด้านข้างเพื่อระบายอากาศ นำแอลกอฮอล์ล้างแผล หรือแอลกอฮอล์ล้างแผลมาล้างแล้วเอากระดาศคลุม เอาหญ้าหรือฟางแห้งรองพื้น นำลูกไก่ใส่ไว้ในตอนกลางคืน อาจใช้ตะเกียงน้ำมันก๊าดเป็นแหล่งให้ความอบอุ่น

ในบริเวณที่มีไฟฟ้า กกลูกไก่โดยใช้หลอดไฟฟากลมชนิดมีไส้แขวนไว้เหนือศีรษะไก่ หลอดไฟฟาชขนาด 60 แรงเทียน กกได้ 100 ตัว ต้องทำแผงกั้นลูกไก่ให้อยู่ในบริเวณที่กำหนด ถ้าลูกไก่หนาวจะสุมกันได้หลอดไฟให้เพิ่มหลอดไฟอีก หรือใช้เครื่องกกแบบฝาชี วางถาดอาหารและถาดน้ำให้กินตลอดเวลา

การเลี้ยงไก่รุ่น

ช่วงอายุ 3-6 สัปดาห์ ไม่จำเป็นต้องกก เพียงแต่ดูแลไม่ให้ฝนสาดหรือลมโกรกให้อาหารโดยใช้ถังแขวนเสมอไหล่ เพื่อป้องกันไม่ให้ไก่คู้ยอาหาร และอาหารตกหล่น ถังน้ำแขวนระดับไหล่ เพื่อไม่ให้สกปรกง่าย และต้องทำความสะอาดทุกวัน

ในกรณีที่เลี้ยงแบบครึ่งปล่อยลานครึ่งขังคอก ให้อาหารตามปกติ แต่ปล่อยให้ไก่ออกไปหากินอาหารธรรมชาติในบริเวณที่กำหนด อาหารส่วนใหญ่ก็ได้รับจากผู้เลี้ยง

ผลการเลี้ยง น้ำหนักไก่ละเพศ (กรัม) ที่เลี้ยงแบบขังคอก และเลี้ยงแบบครึ่งขัง ครึ่งปล่อยลาน

วิธีเลี้ยง		อายุ (สัปดาห์)			
		4	8	12	16
เลี้ยงขังคอก	ไก่พื้นเมืองลูกผสม	230	548	1089	1614
	ไก่พื้นเมือง	194	577	1022	1464
เลี้ยงครึ่งปล่อยลาน	ไก่พื้นเมืองลูกผสม	-	548	1026	1614
	ไก่พื้นเมือง	-	488	891	1446

- หมายเหตุ ช่วงอายุ 0-4 สัปดาห์ เลี้ยงด้วยอาหารผสมมีโปรตีน 18%
- ช่วงอายุ 5-12 สัปดาห์ เลี้ยงด้วยอาหารผสมมีโปรตีน 15%
- ช่วงอายุ 13-16 สัปดาห์ เลี้ยงด้วยอาหารผสมมีโปรตีน 12%

การสุขภาพและการป้องกันโรค

การเลี้ยงไก่นั้น การจัดการให้ไก่มีสุขภาพดีอยู่เสมอเป็นสิ่งจำเป็นเพราะทำให้ลดการเสี่ยงต่อการขาดทุน การดูแลรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรือน อุปกรณ์การเลี้ยงสัตว์ ทำให้การจัดการเลี้ยงดูเป็นไปด้วยความสะดวก นอกจากนี้ต้องให้วัคซีนป้องกันโรคไก่ที่สำคัญตามกำหนดเวลาอย่างเคร่งครัดดีกว่าปล่อยให้ไก่ป่วยแล้วรักษา เพราะนอกจากยุ่งยากแล้วยังเป็นการเพิ่มทุนอีกด้วย

โรคไก่ที่สำคัญและเป็นสาเหตุที่ทำให้สัตว์ปีกตายเป็นจำนวนมากนั้นมีไม่มากนัก แต่โรคที่ทำให้ไก่มีสุขภาพไม่แข็งแรงสมบูรณ์นั้นมีมาก โรคที่ทำให้ไก่ตายเป็นจำนวนมากและสมควรที่ต้องทำวัคซีน ได้แก่

1. โรคนิวคาสเซิล
2. โรคหลอดลมอักเสบติดต่อ
3. โรคอหิวาต์เปิด-ไก่
4. โรคฝีดาษ

โรคไก่ที่สำคัญและกำหนดการให้วัคซีนป้องกันโรค

ชนิดของวัคซีน	อายุ	วิธีให้	ระยะภูมิคุ้มกัน
วัคซีนนิวคาสเซิล	1-3 วัน	หยอดตาหรือจุ่มก ตัวละ 1-2 หยด	3 เดือน
วัคซีนหลอดลมอักเสบติดต่อ	7 วัน	หยอดตาหรือจุ่มก ตัวละ 1-2 หยด	3 เดือน
วัคซีนอหิวาต์ไก่	1 เดือน	ฉีดเข้ากล้ามเนื้อตัวละ 1 ซีซี	3 เดือน
วัคซีนฝีดาษ	15 วัน	ใช้เข็มจุ่มมาแทงผนังปีก	1 ปี

หมายเหตุ วัคซีนที่ใช้ผลิตโดยกรมปศุสัตว์ หาซื้อได้จากสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด หรือสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือร้านจำหน่ายเวชภัณฑ์ทางการเกษตร

เมื่อเลี้ยงไก่ครบรุ่น หรือจำหน่ายไก่ออกหมดคอกแล้ว ต้องนำวัสดุรองพื้นออก ทำความสะอาด และเปลี่ยนวัสดุรองพื้นใหม่

นอกจากโรคดังกล่าวแล้ว ผู้เลี้ยงอาจพบโรคอื่นๆ อีกเช่น

โรคบิด เกิดจากพื้นคอกชื้นแฉะ ไก่อยู่อย่างหนาแน่น การระบายอากาศไม่ดี

อาการ สังเกตเห็นขี้ด ลูกไก่ซึมไม่กินอาหาร ขนยุ่ง อุจจาระเหลวมีสีน้ำตาล และมักมีมูกเลือดปนออกมาด้วย

การรักษา ใช้ยาซัลฟาควินออกซาลินละลายน้ำให้กิน หรือยาซัลฟาอื่นๆ ขนาดใช้ตามเอกสารกำกับยา

พยาธิภายใน เกิดจากไก่กินไข่พยาธิเข้าไป มักประสบกับผู้เลี้ยงไก่แบบปล่อย บริเวณหรือเครื่องปล่อยลาย เครื่องชั่งคอกโดยไก่กินไข่พยาธิเข้าไป ไก่ซูบผอม ควรถ่ายพยาธิให้ไก่ก่อน 1 เดือน แล้วนำไก่เข้าขุนในคอกให้อ้วนก่อนจำหน่าย

การจำหน่ายไก่พื้นเมืองลูกผสม

ไก่พื้นเมืองลูกผสม เลี้ยงเพื่อเอาเนื้อเป็นอาหาร เนื่องจากสามารถผลิตลูกไก่ได้มากกว่าไก่พื้นเมือง และรสชาติของเนื้อดีกว่าไก่กระทงโดยทั่วไป และรสชาติของเนื้อดีกว่าไก่กระทงโดยทั่วไป เมื่อเลี้ยงได้น้ำหนักประมาณ 1 กิโลกรัมก็จับขาย โดยใช้เวลาเลี้ยงประมาณ 12 สัปดาห์

การจำหน่ายสามารถทำได้หลายวิธี เช่น

- ขายเป็นไก่มีชีวิต ชั่งน้ำหนัก ขายเป็นตัว
- จำหน่ายเป็นไก่แปรรูป ไก่ย่าง ไก่อบฟาง ไก่อบ เป็นต้น

